

Читай в стилі

ЦИТРУС

фізичний факультет

Газета Студентського Парламенту фізичного факультету

№3 (6) 26.12.2008

ФАКУЛЬТЕТ СПРАВЖНІХ ЧОЛОВІКІВ

ПІДТВЕРДЖЕНО

19 грудня 2008 року, коли студенти прокинувшись знайшли під своїми подушками цукерки та солодоші (звичайно тим, хто був слухняним), факультет святкував День Святого Миколая, проведенням конкурсу Містер факультету.

На святі нас зустріли неповторні ведучі: Андрійко та Максимка:) Разом з ними ми занурилися в чарівну новорічну казку, де живе Дід Мороз і Снігуронька.

Отже події розгортались так: в далекій-далекій країні... напередодні Нового Року Дід Мороз і Снігуронька вирушили на пошуки символу нового 2009 року. І збагнули, що найбільший вибір їм може запропонувати зоопарк. Тож, недовго думаючи вони вирушили туди. Впродовж надзвичайно важких пошуків, вони врешті-решт знайшли... бізона. Заморених пошуком головних героїв, що повертались до фізфаку з символом Нового Року, перестріла і викрала сніжна іномарка з людьми в масках. Тож, доки головних героїв рятував спецназ з фізфаку, до нас на факультет були послані олені з зеленими рогами, щоб вибрати найкращого чоловіка

Отже, претендентами на цю посаду стали молоді герої: Коломієць Микола, Тимофесв Вадим, Сагань Ярослав, Локотько Тарас та Міщенко Богдан.

Спочатку олені запропонували хлопцям показати їхнє вміння знайомитись з дівчатами. Найбільше, особисто мені, запам'ятався «Штірліц» (Ярослав), який стоячи в черзі за дівчиною (Оленою), намагався не видати своїх намірів.

Далі олені влаштували «Танці з дівчатами». Наші хлопці мусили показати своє вміння танцювати. З групи учасників виділився справжній мачо – Вадим, який танцював одразу з чотирма дівчатами.

А щоб обрати найкмітливішого, олені вирішили подивитись на те, як конкурсанти викручуються з найрізноманітніших ситуацій. Коля, на багатьох питаннях вдавав «грузина», що до речі непогано виходило:) Ярослав постійно захоплював поїзд метрополітену і намагався на ньому доїхати до Копенгагену; Тарас вирізнявся від усіх своєю коронною реплікою: «уйди противний!», Богдан пообіцяв, що буде вчитись увесь новорічний вечір.

Врешті-решт, олені зникли і замість них з'явилися дві сніжинки. Дивний крок, чи не правда?

Сніжинки вирішили подивитись, як хлопці зможуть розвеселити Снігуроньку і Діда Мороза на шляху до фізфаку. Тож, вони вирішили познущатись над вухами глядачів і влаштували конкурс, метою якого було розвеселити зал. Микола застосував своє вміння перевтілюватись, що дуже всіх розвеселило; Тарас довів всім, що він справжній чоловік; Вадим намагався описати дівчину з фізфаку; Ярослав же вирішив навчити всіх програмуванню, але студенти не мали сил вчитись в цей святковий вечір.

Щоб журі мало час на винесення вироку для кандидатів, наші сніжинки перетворились на феєричних рок-музикантів, а також покликали собі на допомогу чарівного барабанщика з фізфаку – Дениса, який показав своє вміння грати на ударних.

Ну, ось настав довгоочікуваний момент – і журі оголосили переможців. Отже, результати такі: третє місце зайняв – Тарас, який отримав 100 безкоштовних фотографій для друку (від спонсора – мережі магазинів Fotomag). Друге отримав Вадим і у подарунок – 150 безкоштовних фотографій. Перше місце отримав Микола і 200 безкоштовних фото. А ще, всі учасники отримали краватки та 20% знижку на друк фото в мережі Fotomag.

Нажаль, доля Снігуроньки і Діда Мороза так і залишилась невідомою. Але гарний настрої після конкурсу не вимагав закінчення цієї історії, адже попереду на нас чекає чарівна Новорічна ніч.

Шмаття

Сьогодні у номері:

- **УДАР! ПАС! ГОЛ!**
- Інтерв'ю з мегажінкою!
- Little Holidays
- Благодійний бал
- Творчість

Мысли вслух

Если это будет выгодно - бескорыстными станут все.

☺☺☺

Если существуют домашние хозяйки, значит, где-то должны быть и дикие.

☺☺☺

Ноль, он как кетчуп - либо он есть, либо его нет.

☺☺☺

Мы любим правду, но... лишь ту, что подтверждает нашу правоту.

☺☺☺

Одни с годами умнеют, другие - становятся старше.

☺☺☺

Учиться, учиться и ещё раз учиться, потому что работы вы всё равно не найдёте.

☺☺☺

Разгоряченный спором, он так брызгал слюной, что вокруг лица его образовалась радуга.

☺☺☺

Эксперт - это человек, который перестал мыслить, потому что он знает.

☺☺☺

Мышь: животное, путь которого усеян упавшими в обморок женщинами.

☺☺☺

Красота спасёт мир от засилья интеллекта.

☺☺☺

Если тебя выписали из сумасшедшего дома, это ещё не значит, что тебя вылечили. Просто ты стал как все.

☺☺☺

Водород гораздо легче кислорода, но дышать им значительно тяжелее.

ПАС! УДАР! ГОЛ!

В здоровом теле здоровый дух
 Был это сентябрь, точнее его середина. Мы пришли после лета, полны оптимизма и интересных идей. Одной из таких идей был «Чемпионат по футзалу». По началу волновало – соберется ли больше трех команд и будет ли смысл от чемпионата. Но вдохновившись самой идеей, мы приступили к организации.

Первым шагом было согласовать это с деканом, который воспринял идею с восторгом и за это высказываем огромную благодарность **Макаргу Николаю**

Владимировичу за оказанную поддержку при проведении спортивного праздника.

Следующим шагом было организовать зал и договориться с преподавателем на курирование. Здесь тоже не было никаких трудностей. Оставалось самое важное – собрать команды. И тут вспомнилась та первая мысль – «будет ли достаточно команд?». Развесив объявления, начали ждать. Можете, конечно, меня назвать пессимистом, но я не ожидал такого. За две недели приёма заявлений на участие собрались девять команд. Это превзошло все, даже самые смелые, ожидания. В составе сборных команд были представители всех курсов. Также, в составе команды оптиков второго курса был преподаватель матанализа – Радченко Александр Николаевич, единственный преподаватель проявивший интерес к участию.

И вот наступил день чемпионата. Видно было, что команды относятся очень ответственно. На игре, можно даже сказать на битве, выкладывались по-полной. Учитывая пожелания команд, сыграть как можно больше игр, чемпионат был полностью распisan на выделенные два дня и проходил по групповой схеме в два раунда.

И вот, на второй день горячих состязаний, после побед в отборочном туре, и жесткого финала победу вырвала команда «Бадун» (на фото). Кроме слов поздравления, команда-победитель была награждена кубком физического факультета по футзалу. В чемпионате брало участие около 10% учащихся факультета, что говорит о высокой спортивной заинтересованности наших студентов. Но, если спорт у нас любят, то болеть пришло не так уж немного людей (не более 40).

Выражаем благодарность командам за участие, и всем кто оказывал поддержку в организации этого замечательного действия.

Мысли вслух

Плотность, умноженная на объем, вплотную приводит нас к массам! (В.И. Ленин)

Зачем камикадзе надевают шлемы?

Майко Наталія Валентинівна: «У студентські роки я захоплювалась театром»

— На вашу думку як досвідченого викладача, рівень фізиків з кожним роком підвищується?

— Якби я відповідала відразу, без розмірковувань, я б, мабуть, сказала: з роками рівень підготовки слабшає. Але, з часом, я дедалі більше схиляюся до думки, що рівень підготовки в усі часи один і той самий. Ставлення до навчання, звичайно, змінюється, адже в кожного нового покоління ширше коло інтересів, більша кількість нових дисциплін, вищі інтелектуальні і по-всякденні запити. Тож не рівень підготовки рік у рік гіршає, просто студенти щораз інакші.

— Коли ви в-рішили професійно займатися математикою?

— У мене був незвичайний і дуже колоритний шкільний учитель математики — Косинська Ізоolda Тимофіївна. Жорстка і сувора, вона була неперевершена як викладач і невтомна на вигадки як класний керівник. Тому рішення займатися математикою професійно з'явилося в мене років у дванадцять. Тоді я, мабуть, уперше зрозуміла, що не буду пов'язана з гуманітарною сферою, а займатимусь точними науками. І вплинули на цей вибір передусім приклад хорошого викладача і віра у власні сили.

— В деяких галузях математики використовують сучасні комп'ютери, наприклад, для знаходження дуже великих простих чисел. Як ви вважаєте, чи рівень комп'ютерного забезпечення в університеті впливає на рівень підготовки фахівців з точних наук?

— В усякому разі, комп'ютерне забезпечення навчального процесу повинно бути повноцінним! Адже для багатьох студентів це й визначатиме потім рівень комп'ютеризації їх повсякденного життя і професійної діяльності. Рівень підготовки деяких із них, на жаль, помітно слабший за середній. В той самий час, для значної кількості студентів комп'ютерне забезпечення аудиторій не є ви-рішальним: комп'ютер уже давно їхній добрий знайомий і помічник. Із власного досвіду знаю, що викладати методи

обчислень і програмування таким студентам і цікаво, і повчально. Вони зазвичай активні, кмітливі, допитливі. До того ж і по слово до кишені

не лізуть. Так, один із них почав наше знайомство у вересні зі слів: "А ви на цьому добре знаєтесь?"

— Як ви до цього поставились?

— З гумором. Я відповіла, що в нас досить часу, щоб усе з'ясувати, адже й у мене на язиці було таке саме питання до нього... Жарти жартами, але класичний університет, безумовно, пови-нен мати високий рівень комп'ютерного забезпечення. За однакових умов навчання ті студенти, що мали слабші знання на старті, зможуть заповнити прогалини у знаннях.

— Тобто володіння комп'ютером є важливим для наших галузей наук?

— Звичайно. В

університетському курсі методів обчислень, наприклад, ефективно засвоєння теоретичних знань неможливе без написання власних програм і використання готових пакетів MathCad, MathLab, Maple, Mathematica. І в кожній лабораторній роботі можливе (і необхідне!) таке поєднання. Для складання хороших навчальних завдань, між іншим, викладачеві також потрібно безупинно навчатися і вдосконалюватися. Я вже й не згадую про тих допитливих студентів, що в усі часи не дозволяють нам заспокоїтись і спочивати на лаврах. :-)

— А те саме про математичний аналіз можна сказати?

— Ще й як! Не погано було б обчислювати границі, похідні і інтеграли, будувати графіки функцій, підсумовувати ряди, розв'язувати СЛАР і диференціальні рівняння не тільки на дошці, а й за допомогою комп'ютера. Попри те, що навчальних годин для такого знайомства не передбачено, не можна про такі можливості і словом не прохопитися. Це не завдасть шкоди солідності класичних курсів, а тільки додасть їм привабливості.

— Чи можете ви порівняти рівень викладання в університеті у ваші студентські роки і зараз?

— Сьогодні я "по той бік барикад" :-). Однак і тоді, і тепер я не можу бути об'єктивною: мій Університет був, є і завжди буде найкращим.

— Яка Ваша особиста думка про введення болонської системи в університеті?

— Як і в кожній новій і незнайомій справі, позиція більшості з нас спочатку була стримана і вичікувальна. Згодом, однак, усі зрозуміли, що й раніше викладали математичні дисципліни так само, як передбачено Болонською системою: теми, об'єднані в блоки, контрольні і самостійні роботи, чіткі вимоги до знань і умінь студента. Щоправда, кілька новацій таки є. Це стобальна шкала оцінювання, а також накопичувальний принцип при формуванні підсумкової оцінки з дисципліни, наприклад, за семестр. Друге, на мою думку, є найціннішим у новій системі, тому що передбачає напружену і систематичну роботу протягом семестру, а не "авральний" метод підготовки до складання заліків і іспитів.

— Ця система змушує нас боротись за кожний бал?

— Не зовсім так. На чільному місці, я думаю, повинні бути знання й уміння. Тоді, як наслідок, і бал буде високий. Найменший прогрес у навчанні повинен позначатися на сумі балів. Однак і спонукальної, заохочувальної ролі оцінки я не применшую: для деяких студентів змагальний ефект є серйозним стимулом до навчання.

— Чому на перших курсах викладання математичного аналізу, лінійної алгебри, диференційних рівнянь приділяється більше уваги, ніж викладання фізичних дисциплін?

— Справді, для молодших курсів традиційним є інтенсивне вивчення базових математичних дисциплін. Згадаймо слова Галілея: "Книга природи написана мовою математики." Та й Кеплер був упевнений, що в основу світобудови покладено ідеальні числові співвідношення і довершені геометричні форми. Вважають, що без математичних досягнень Ньютона не було б його геніальної теорії тяжіння. "Метод флюксій", або "метод нескінченно малих приростів величин", винайдений Ньютоном і використаний ним у розрахунках механічних рухів, разом із математичними методами Лейбніца, є основою диференціального і інтегрального числення. Тож математизація фізики має понад трьохсотлітню історію! Для випускника фізичного факультету класичного університету природно мати високий рівень математичної культури. Отакою пафосною вийшла відповідь. :-)

— Які позитивні якості потрібні студентам, щоб досягти успіху?

— Слабшому студентові, на мою думку, потрібно уникати болючих і непродуктивних порівнянь із тими, хто має кращий рівень підготовки після закінчення середньої школи, а систематично і натхненно (!) працювати на повну силу своїх можливостей. І це, я впевнена, незабаром позначиться на його успішності. Той же, хто має помітно сильніший рівень підготовки при вступі, не повинен заспокоюватись і виявляти зверхність, адже саме тепер є нагода зайнятися самоосвітою, більше читати, думати і самовдосконалюватися. В обох випадках украй важливо навчатися систематично, неперервно, а не час від часу, вряди-годи. Для успіхів у будь-чому потрібні мобільність, наполегливість, сміливість. Зауважую і сьогодні, що не кожен студент наслідком запитати викладача або висловити власну думку. Але ж і погоджуватися з усіма, в усьому і завжди шкідливо і безперспективно! Суперечливих ситуацій у житті не уникнути! А тому, потрібно навчитися коректності і переконливості у звичайному людському спілкуванні. Це, між іншим, є немалою складовою справжньої вищої освіти...

— В студентські роки ви знаходили трошки часу для відпочинку?

— Авжеж! У студентські роки я захоплювалась театром: одна з моїх подруг навчалася в Театральному інституті імені Карпенка-Карого і вже тоді брала участь у виставах Театру імені Лесі Українки, а ми, звісно, були її найпалкішими глядачами. Крім того, я будь-де знаходила музей або художню виставку. Я також люблю наш Київ, в усі пори року, і ми, звичайно, обожнювала блукати його вулицями...

— Чи є у вас якась хобі?

— Я, на жаль, більше не збираю поштові марки, календарики і світлини акторів, не плету гачком і не просиджую над макраме. На все свій час... Натомість, ми з донькою вчимося грати на піаніно, час від часу вишиваємо, малюємо і виготовляємо поробки, а також систематично займаємося мовами. З роками не слабшають наші "музейні" і "виставкові" уподобання. І хоч світ такий малий, у ньому ще стільки цікавого...

Бесіду вела Розуван Тамара

Фізики єднаймося, бо ми цього варті.

Студенческий Турнир Физиков

На факультете произошло знаменательное событие. Так как у нас и только у нас, был организован бой 4-ох команд **СТФ** факультета, между которыми произошел интригующий бой, целью которого было отобрать лучших представителей на Всеукраинский **СТФ**. Победителями стали команды «Ласточка» и «42». Остальные две команды, выступившие на достаточно хорошем уровне, показали, что на следующий год командам за первенство будет бороться посложнее.

Новая команда «Marie Jane» показала неплохой результат. Она пыталась выступить на серьезном уровне также как и другие команды. Капитан команды представил модель, которая ответила на главный вопрос задачи, однако доклад не содержал презентации. Что было весьма неожиданно, так как многие знали, что команда решила большую часть задач. Позже, оказалось то, что у «MJ» сломался компьютер, на котором находилась вся информация по турниру.

Команда «УФМЛ-07» выступила, к сожалению, не полным составом. Практически сразу после игры двое участников серьезно заболели, поэтому они не смогли выступить так, как запланировали. На ВСТФе 2007 года команда доказала, что даже 1й курс может попасть в полуфинал, поборов достаточно сильных участников высших учебных заведений Украины.

По-моему, победителями на **СТФ** стали команды, которые были лучше подготовлены и более сильны в выступлениях. Хотелось бы пожелать студентам, которые захотят участвовать на турнире:

*желания играть, бороться за победу...

* сохранять информацию по докладам как минимум на 2х или 3х носителях информации,

* беречь свое здоровье,

* сохранять целостность команды.

Всеукраинский Студенческий Турнир Физиков

Он происходил на РФФ, закончился для меня абсолютно неожиданно, потому что одна из самых сильных команд факультета «Ласточка» не попала в финал турнира. Но, приятной неожиданностью стало то, что команда «42» не только попала в финал, но и выиграла ВСТФ!!!

Эта команда была настроена только на победу, как и в прошлом году, но именно в 2008 она завоевали первенство. Дружеская атмосфера, поддержка и вера в друг друга – вот, что я увидела в этом году в борьбе «42». Факультет должен гордиться такими физиками:

*Новикова Ирина

*Маслюк Людмила

*Сучек Станислав

*Бондаренко Кирилл

*Гавриленко Павел

*Штанько Олесь

**Поздравляем Команду «42» с победой на
Всеукраинском Студенческом Турнире
Физиков!!!**

Приди со мною просто помолчи
 Зачем слова? Они всего лишь звуки.
 Я знаю, ты один из тысячи,
 А многие из них чумные духи...

Мне надо только посидеть с тобой вдвоём
 Не надо ни цветов, не надо мне признаний.
 Мы посидим с тобой, чаёк попьём
 И мило помолчим о том, что не сказали...

Ромасёва

Альпинисты

Мелькают за окном картины
 Дорога серой лентой тянется вперёд
 Мелькают быстрые машины
 Сверкает на асфальте лёд

Мы встретили рассвет в дороге
 В дороге провожаем и закат
 Не скоро встанем на родном пороге
 Не скоро мы увидим родной сад

Дорога поднимается всё выше
 И кружит голову нам серпантин горы
 Виднеются внизу аулов крыши
 Журчит с горы прозрачных вод арык

Коней дороги – горная тропа
 Теперь пешком идти пришла пора
 На встречу пику белому в снегах
 Мелькающему солнцу в облаках

К вершине ближе – сердце бьется чаще
 Захватывает дух от чувства высоты
 Как будто чувствуешь полёта счастье
 Как будто только высота и ты

Ти талановита, творча і креативна людина? Хочеш, щоб твоя поезія чи проза була на сторінках нашої фруктової газети? Хочеш, щоб твої твори читали інші люди та сповнювались тих хвилювань та переживань, які наповнювали тебе? Пиши нам на електронну адресу: sppd@ukr.net. – ми будемо дуже вдячні!

Жизнь такая штука непонятная
 То получаешь всё не капли не стараясь
 То трудишься весь день всегда занятая
 И получаешь ноль в итогах разбираясь

Как поступить всегда решаешь сам
 Один у всех судья – свой личный интерес
 И всё почти он позволяет нам
 А что не так – уже для нас как стресс

Живём, спешим, о главном забываем
 Живём не для себя, живём для интересов:
 Своих, чужих – им душу открываем
 Всё так легко и просто без вопросов

Нет в нашей жизни места откровеньям
 Вопросов вечных не идёт поток
 Надежны души и сердца закрыты от волнений
 Наверно не пришёл для покаяний срок.

Дорога домой

В ушах только грохот колёс и попутчиков гомон
 Широкою белою лентой, уносясь вдаль облака
 Горизонт за окном чистой свежестью полон
 Несется экспресс и кажется цель так близка

Мелькают в окне поселки, леса и поля
 Неспешное солнце проходит по кругу
 И хочется быть и начать всё с нуля
 «Как прекрасна жизнь»-говорить друг другу

В мгновенье стоим и снова пускаемся в путь
 И вновь за окном замелькали картинки цветные
 В пути остановка минутка чтобы вздохнуть
 И что б успокоить на время мысли шальные

Мавка

Студентський бал "Молодь проти СНІДу"

Певна, що більшість із Вас заінтригувала назва даної статті, оскільки про цей захід мало хто чув, хоча його і організували студенти нашого університету, зокрема: студентський парламент КНУ ім. Т.Шевченка за підтримки первинної профспілкової організації та адміністрації нашого університету.

Мова йде не про молодіжну дискотеку і не про вечірку в гарних нарядах, а про справжній бал зі справжніми танцями та оркестром. Відбувалось все в «колонній залі» Київської міської державної адміністрації. Але про це потім. Що ж було спочатку?

Спочатку буда ідея. Ініціатором цього заходу є студентка 3 курсу філософського факультету Петренко Катерина, яка є головою культмасового відділу СП університету. Вона мала намір провести бал ще навесні минулого навчального року, та нажаль не склалося. В цьому році з новими силами активно почалася робота, в результаті якої за кошти, надані університетом та первинною профспілковою організацією, 20 грудня 2009 року о 19:00 двері «колонної зали» ласкаво відчинилися гостям балу.

Цей захід особливий, тож потрапити туди теж можна було далеко не всім. Учасники балу обов'язково мусили пройти танцкласи з танго, віденського та повільного вальсу, оскільки саме ці танці виконувались на паркеті, переважно під супровід оркестру, який теж був запрошений на бал. По завершенні танцкласів було проведено відбір тих пар, які остаточно протраплять на бал. До речі, танцкласи вели теж наші студент, за що їм окрема подяка! Не обійшлося звичайно і без дрескоду: пані мусили бути в довгих платтях, а кавалери бажано у фраку або смокінгу. Запрошення між іншим не були безкоштовними, але гроші, витрачені на квитки, не пропали даром.

Одразу ж при вході до КМДА запрошених гостей зустрічали статні чоловіки у святковій військовій формі, віддаючи кожному честь. У самій колонній залі вже стояв накрытий фуршет з різними смачними блюдами та морем шампанського. О восьмій годині розпочалася святкова програма, на якій гостей розважали гурти Мілос, Платіна, Пара нормальних, Чікос дела Фіеста, живий оркестр, та звичайно ведучі та балетмейстери: Артем Приходько та учасниця телешоу «Танці з зірками» Ксенія Горб. Розпочинав вечір дитячий танцювальний колектив урочистим внесенням до зали символіки всього вечора – червоних стрічок, та чудовою танцювальною композицією. До речі ще юні, але вже надзвичайно талановиті діти непогано втерли носа студентам на паркеті, продемонструвавши вміння танцювати вальс☺. Крім малечі публіка мала змогу спробувати оцінити запальне танго у виконанні пари, запрошеної на цей вечір.

Танок був настільки захоплюючим, що не залишив

жодного присутнього байдужим і розпалив вогник пристрасті.

Весь вечір проходив під егідою боротьби зі СНІДом, а кошти, виручені на балу, потрапили до дитячої лікарні, де перебувають ВІЛ позитивні дітки. Гроші збиралися не в картуза ж, звичайно, а наступним чином: при вході до зали сиділи волонтери, в яких можна було придбати символічну червону стрічку за, чесно кажучи, безсоромну ціну 50 грн. (до речі, ці самі стрічки якраз і робили я та мої друзі, які потрапили зі мною на бал). Також проходив благодійний аукціон, на якому з «бідних студентів» намагалися отримати

кошти за лоти, якими були творчість ВІЛ інфікованих дітей. Та як потім виявилось, не всі вже студенти такі й бідні. Так, наприклад, за букет паперових квітів молодий юнак не пожалкував п'ятсот гривень, а найменша ціна, виручена за малюнок становила 110 грн! Навіть Ксенія Горб придбала собі милу новорічну картинку за 200 грн. Якби діти знали за які гроші купляють їхні картини, то вони мабуть малювали б зранку до ночі.

Та все ж головною родзинкою балу є танці! Паркет того вечора не пустував!!! Я відверто співчуваю тим леді, які прийшли в не зручному взутті на високих шпильках. В мене і в самої на наступний день була алергія на підбори у будь-якому їх прояві). Звичайно, багато пар не могли виділитися неперевершеною майстерністю, але всі ж ми люди. Були і падіння, і збивання, і синці. Я і сама якимось чином змогла декілька разів наступити собі на плаття (от халепа). До речі, дам Вам пораду: якщо Вам колись в житті випадє прийти на бал – не пийте шампанське перед танцями. Нажаль, я це зрозуміла на першому вальсі, який мені з партнером вже так і не довелося протанцювати до кінця.

Підводячи підсумки, хотілося б сказати, що бал такого масштабу нашими студентами ще ні разу не проводився! Запрошені чудово провели вечір, і хоч на невеличкий проміжок часу перенеслися в ті минулі часи, коли бал не був особливим, незвичайним міроприємством, а був традицією багатьох поколінь, в ті часи, коли кавалери носили перуки, а їхні дами пишні плаття, коли молодь не пила пиво попід тинами, а вивчала етикет... Мабуть нам є чому повчитися в тогочасних студентів. Та я знову відволіклася.

Як організатор, скажу, що цей бал коштував титанічних зусиль, море часу та купу нервів. Як учасник балу, скажу, що воно того варте! Не можна зосереджуватися на чомусь одному, обмежуючи свій кругозір. Розвивайтеся, цікавтеся, не пропускайте повз увагу те, що може зробити Ваше життя цікавішим, і Ви неодмінно відчуєте повну палітру років молодості – студентських років!

Кононенко Олена

Little Holidays...

(или где и как провести праздники)

Привет всем студентам! Всем тем, кто наконец дождался зачётов, а также небольших каникул. Несомненно, Новый год и Рождество самые главные праздники зимы. Тем более всем известная поговорка гласит, что нужно встречать эти дни так, как хочешь провести весь год! Рабочие дни перенесены, экзамены тоже - проблемы с временем полностью решены администрацией, за что ей огромное спасибо! Остается самая малость: отметить и не забыть про сессию☺. О первом поговорим поподробнее, а второе оставим на совести самих студентов.

Наверняка уже многие определились, где они будут встречать Новый год. Те, кто проведут новогодние праздники в Киеве имеют шанс присоединиться к более чем 100 тысячам человек на центральной площади столицы! Стоит отметить, что киевское метро в новогоднюю ночь будет работать до 3:30, а наземный транспорт и маршрутки - до 4:30. От станций метро целую ночь будут курсировать маршрутки. Также на время праздников 31 декабря, 1 января и 7 января транспорт выйдет в режиме рабочего дня, а количество вагонов метро даже увеличится. Для желающих встретить год Быка в неплохом клубе (Saxon, Forsage, Prime) следует забронировать столик заранее, а также учесть, что стоимость входа от 100 гривен.

Если говорить о культурных мероприятиях на «небольших каникулах», то, естественно, число спектаклей возрастёт, театры тоже распахивают свои двери шире, а в кино появятся премьеры 2009 года. Среди фильмов стоит отметить «Обитаемый остров», «Вольт 3D», а также «Стиляги». Но самым веселым и действительно зимним отдыхом является посещение выставки ледовых фигур, горнолыжного спуска или катка. Обо всём по порядку: "Ледовый праздник" будет проходить с 26 декабря по 11 января в самом центре Киева - сквере возле Национального дворца "Украина". Вход составляет всего 5 гривен. Советую всем посетить эту выставку, потому что ледовые и снежные скульптуры – это незабываемое зрелище. Горнолыжный спуск уже открылся на Протасовом Яру вечером 10 декабря. Точно неизвестно засыпан ли он полностью снегом, но если это так, то расценки будут таковыми: 3-3,50 гривен в будни, и 7-8 гривен - в выходные. 20 декабря на Софийской площади уже по традиции залили каток. Поддерживать его в должном состоянии можно будет даже при температуре +15, поэтому кататься на Софийской планируют аж до апреля. Правда, в этом году каток будет платным. Желаящим скользить на льду под открытым небом придется выложить 20 гривен за вход и приблизительно 30 - за прокат коньков. Одновременно на катке сможет находиться 100 человек. Для ожидающих своей очереди обустраивают лавочки и чайно-закусочную инфраструктуру.

Подводя итог статьи, хотелось бы посоветовать выбрать наилучший способ отдыха на каникулах, чтобы подойти к сессии в боевом состоянии. Не забывайте почитать конспекты в свободное время☺

Roha aka RK

3 Новим Роком та Різдвом Христовим!!!

Мысли вслух

Три возраста мужчины: когда он верит в Деда Мороза,
Когда он НЕ верит в Деда Мороза и когда он сам СТАНОВИТСЯ Дедом Морозом.

☺☺☺

Самый короткий день в году - 1 января. Просыпаешься - за окном уже темнеет...

Головний редактор:

Каражов Андрій 8 093 742 52 65
e-mail: andreuka@univ.kiev.ua

Над випуском працювали:

Кононенко Олена, Мороз Інна, Коробка Роман, Розуван Тамара, Тимофеев Вадим, Безсмертний Михайло, Кушнір Катерина
e-mail: sppd@ukr.net

Київський національний університет
імені Тараса Шевченка

Тираж 150 екз.

Статті друкуються мовою авторів
Редакція має право редагувати матеріали.
За достовірність інформації дійсності
відповідальність несе автор.
Видається щомісяця.